บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดบุคลิกภาพต่อต้านสังคมสำหรับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ใช้หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ เป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนนวมินทราราชูทิศพายัพ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 102 คน และเยาวชนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 100 คน

กลุ่มที่ 2 ใช้หาค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ และหาค่าความเชื่อมั่นเป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้จากการเปิดตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 จำนวน 578 คน แต่มีกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ตามมาตราความเที่ยงตรงของแบบสำรวจบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ 2 (MMPI-2) จำนวน 539 คน ซึ่งอยู่ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเยาวชนชายในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้จากการเปิดตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 จำนวน 328 คน แต่มีกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ตามมาตราความเที่ยงตรงของแบบสำรวจบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ 2 (MMPI-2) จำนวน 229 คน ซึ่งอยู่ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้มาจากการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) โดยการสุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แล้วสุ่มห้องเรียนมาระดับชั้นละ 2 ห้องเรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน			รวม
	ม. 4	ม. 5	ม. 6	
สาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	48	48	-	96
ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย	96	33	-	129
วัฒโนทัยพายัพ	42	44	-	86
ธรรมราชศึกษา	41	57	31	129
หอพระ	69	30	-	99
รวม	296	212	31	539

กลุ่มที่ 3 ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ เป็นเยาวชนชายในสถานพินิจคุ้มครองเด็ก และเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 350 คน (รวมกลุ่มเยาวชนชายในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ ในกลุ่มที่ 2) นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 539 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบวัดบุคลิกภาพต่อต้านสังคม โดยอาศัยรูปแบบการสร้างจากแบบสำรวจบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ 2 (MMPI-2) และให้ผู้ตอบพิจารณาข้อความในแต่ละข้อความ ว่าข้อความที่กำหนดให้ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบหรือไม่ โดยให้เลือกตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพต่อต้านสังคม

2. ศึกษานิยาม โครงสร้าง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างแบบสำรวจคุณลักษณะใกล้เคียง และศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพ รวมทั้งเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. เขียนนิยามของบุคลิกภาพต่อต้านสังคม ตามการให้นิยามของผู้ช่วยศาสตราจารย์แสงสุรีย์ สำอางค์กูล ซึ่งนิยามไว้ 4 ลักษณะ คือ

3.1 อันธพาล รวมถึงการกระทำผิดของวัยรุ่น และการประพฤติเกเร

3.2 ติดยาเสพย์ติด

3.3 เบี่ยงเบนทางเพศ

3.4 เข้าสังคมได้ยาก

4. รวบรวมพฤติกรรมต่าง ๆ ของแต่ละสังคมจากเอกสารที่ได้กล่าวถึงบุคลิกลักษณะดังกล่าว เช่น วารสารจิตวิทยาคลินิกหนังสือจิตวิทยาเด็กเกเร จิตวิทยาวัยรุ่น เป็นต้น

5. เขียนข้อความให้สอดคล้องกับลักษณะที่จะวัด โดยข้อความเหล่านั้นมาจากพฤติกรรมที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาจากเอกสารที่กล่าวถึงในข้อ 4 ซึ่งแต่ละลักษณะประกอบไปด้วยจำนวนข้อความดังนี้

5.1 อันธพาล รวมถึง การกระทำผิดของวัยรุ่น และการประพฤติเกเร ประกอบไปด้วย ข้อความจำนวน 40 ข้อความ

5.2 ติดยาเสพย์ติด ประกอบไปด้วยข้อความจำนวน 20 ข้อความ

5.3 เบี่ยงเบนทางเพศ ประกอบไปด้วยข้อความจำนวน 25 ข้อความ

5.4 เข้าสังคมได้ยาก ประกอบไปด้วยข้อความจำนวน 43 ข้อความ

6. นำข้อความที่สร้างขึ้นในแต่ละลักษณะไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านจิตวิทยาอย่างน้อย 10 ปี จำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกัน 4 ใน 7

7. นำข้อความที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญตามเกณฑ์ที่เห็นสอดคล้อง 4 ใน 7 มาจัดทำเป็นแบบวัดบุคลิกภาพต่อต้านสังคมโดยเรียงสลับทั้ง 4 ลักษณะให้คละกัน แล้วนำแบบวัดที่ได้ไปหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยให้เทคนิคกลุ่มรู้ชัด (Knowngroup Technigue) คัดเลือกเอาเฉพาะข้อความที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรู้ชัด มากกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศพายัพอย่างมีนัยสำคัญ

8. สร้างมาตราความเที่ยงตรง เพื่อตรวจสอบความเชื่อถือได้ในการตอบ ดังนี้

8.1 มาตรา L สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบว่าผู้ถูกวัดตอบตามความเป็นจริงหรือไม่ โดยสร้างข้อความในมาตรานี้ 15 ข้อความ ซึ่งลักษณะข้อความในมาตรานี้ผู้วิจัยเลือกมาจากพฤติกรรมของคนทั่วไปที่ปฏิบัติกัน

8.2 มาตรา F สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบว่าผู้ถูกวัดมีความตั้งใจในการตอบหรือไม่ เป็นการตรวจสอบความสะเพร่าในแบบวัดด้วย ซึ่งในมาตรานี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นความทั้งหมด 15 ข้อความเช่นกัน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากลักษณะของผู้ที่มีอาการทางจิตจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเขียนเป็นข้อความ

8.3 เลือกข้อความเพื่อสร้างมาตรา VRIN ตรวจสอบความไม่คงเส้นคงวาในการตอบของผู้ถูกวัดจำนวน 10 ข้อความ โดยข้อความในมาตรา VRIN ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับข้อความเดิม

8.4 เลือกข้อความเพื่อสร้างมาตรา TRIN ตรวจสอบความไม่คงเส้นคงวาในการตอบว่าจริงหรือไม่จริงของผู้ถูกวัด จำนวน 10 ข้อความ โดยข้อความในมาตรา TRIN มีลักษณะตรงข้ามกับข้อความเดิม

9. นำมาตราความเที่ยงตรงทั้ง 4 มาตรา ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำข้อความทั้งหมดจัดทำเป็นแบบวัดบุคลิกภาพต่อต้านสังคมฉบับสมบูรณ์ รวมทั้งมาตราความเที่ยงตรงทั้ง 4 มาตราด้วย

10. นำแบบวัดบุคลิกภาพต่อต้านสังคมที่ได้ ไปทดลองใช้เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงสภาพโดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้ชัด (Knowngroup Technigue) ซึ่งกลุ่มรู้ชัด คือ เยาวชนชายในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่และกลุ่มนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ แล้วนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบกันโดยการทดสอบค่าที (T-Test)

11. หลังจากนั้นอีก 2 สัปดาห์ นำแบบวัดบุคลิกภาพกลับไปวัดกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอีกครั้ง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบวัดบุคลิกภาพโดยทดสอบซ้ำ (Test-Retest) แล้วนำคะแนนที่ได้ทั้งสองครั้งมาหาค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

12. สร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนแบบวัดจากเยาวชนชายในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ และสร้างเกณฑ์ปกติจากนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยหาคะแนนทีปกติ

13. เขียนคู่มือการใช้แบบวัดบุคลิกภาพต่อต้านสังคม

การเก็บรวมรวบข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือจากภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไปยังผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนัดหมายวัน เวลา ในการเก็บรวมรวมข้อมูล

2. ในส่วนของโรงเรียนทั่วไป ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามวัน เวลา ที่นัดหมาย ส่วนในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมให้ช่วยเก็บรวมรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของแบบวัดบุคลิกภาพต่อต้านสังคม ดังนี้

1. ใช้หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้การทดสอบที (T-Test)

2. ใช้หาค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้ชัด (Knowngroup Technigue) แล้วเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบที (T-Test)

3. ใช้หาความเชื่อมั่นของแบบวัดบุคลิกภาพ โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) แล้วหาค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยมีเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นดังนี้ (Garrett, 1968 อ้างใน อารีรัตน์ แน่นสันเทียะ, 2541, หน้า 50)

ค่าความเชื่อมั่น มีค่าตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.20 มีค่าความเชื่อมั่นต่ำมากหรือไม่มีเลย

ค่าความเชื่อมั่น มีค่าตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.40 มีค่าความเชื่อมั่นต่ำ

ค่าความเชื่อมั่น มีค่าตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.70 มีค่าความเชื่อมั่นปานกลาง

ค่าความเชื่อมั่น มีค่าตั้งแต่ 0.71 ถึง 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นสูง